

ΝΟΜΙΚΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

“ΝΕΑΣ ΕΡΕΥΝΗΣ,”

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Διευθυντής ΣΠ. ΜΑΛΑΦΑΚΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΤΟΠ-ΧΑΝΑ

Ἄριθμ. 2 τοῦ 1908

Εισηγητής Ι. Σαουδάτσος

Περίπτωσις συμβάσεως ἐργοδοσίας, καθ' ἣν ἀντὶ μισθοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου συνομολογεῖται ἡ ἐπὶ ὄρισμένον χρόνον κάρπως αὐτοῦ.

Ἀκυρότης ἐταιρίας διὰ παράλειψιν διατυπώσεων συστάσεως δὲν προτείνεται ὑπὸ τῶν ἐταίρων κατὰ τρίτων.

Ἡ ὑπέρβις ἐταιρίας ἀποδεικνύεται καὶ διὰ μαρτύρων ὑπὸ τρίτων.

Ἐπειδὴ ἡ ἐν τῇ ἀγωγῇ συμφωνία καθ' ἣν ὁ ἐνάγων συνεβλήθη μετὰ τοῦ Ρουστέμ Μπιστολάκη ὡς διαχειριστοῦ τῆς ἐναγομένης ἐταιρίας, ὅπως καταβῆκε τὸ ἥμισυ τῆς ἀπαιτηθευμένης δαπάνης πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῶν ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀναφερομένων μαγαζείων ἐπὶ οἰκοπέδου τῆς ἐν Χανίοις Μουσουλμανικῆς Κοινότητος καὶ εἰς ἀντάλλαγμα τῆς δαπάνης ταύτης νὰ ἔχη κατὰ τὸ ἥμισυ τὴν χρῆσιν τῶν ἀνοικοδομηθησομένων μαγαζείων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 787 (1904) συμβολαίου, δυνάμει τοῦ ὁποίου ὁ Ρουστέμ Μπιστολάκης συνεβλήθη μετὰ τῆς Μουσουλμανικῆς Κοινότητος, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, ἀπερτίζει καθαρῶς ἐνοχικὴν σχέσιν ἐργοδοσίας, καθ' ἣν ἀντὶ μισθοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου συνομολογεῖται ἡ ἐπὶ ὄρισμέ-

νον χρόνον παροχῆ τῆς καρπώσεως τῶν κατασκευασθησομένων μαγαζείων, τοῦθ' ὅπερ οὐδόλως ἀντίκειται εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ἐκμισθώσεως ἔργου, μὴ ἀπαιτουμένου κατὰ τὸ νεώτερον δικαίον ἵνα τὸ μίσθωμα συνομολογεῖται μόνον εἰς χρήματα, ἀρῶν κατὰ κανόνα πρὸ ἡμῶν πᾶσαι αἱ συμβάσεις, εἶναι ὑποχρεωτικαί. Ἐπομένως, δὲν ἀπηρτεῖτο διὰ τὴν ἔγκυρον κτερίσιν τῆς τοιαύτης συμβάσεως, συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφο, ὡς ἀβασίμως ἀξιοῖ ἡ ἐναγομένη ἐρεσίβλητος ἐταιρία. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῆ ὅτι διὰ τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως ἐσκοπεῖτο ἡ σύστασις ἐμπραγμάτου δικαίωματος ἐπὶ ἀλλοτρίου ἀκινήτου, ἡ ἔλλειψις τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου ταύτην μόνον ἔχει τὴν συνέπειαν, ὅτι δὲν κτηρητέσθη τὸ σκοπούμενον ἐμπράγματον δικαίωμα καὶ συνεπῶς δὲν δύναται νὰ ἐπιδιωχθῆ ἡ δικαστικὴ αὐτοῦ ἀναγνώρισις, οὐδόλως ὁμοῦ, ἐκ τούτου ἔπεται, ὅτι ὁ ἐνάγων καταβάλων ὅ,τι ἐκ τῆς συμφωνίας ὑπερχειροῦτο, ὅπως περὶ χωρηθῆκαὶ ἡ ἐπὶ ὄρισμένον χρόνον χρῆσις τοῦ ἀκινήτου, ἐστερηθῆ τοῦ δικαίωματος νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἄρνησιν ἢ ἀδυναμίαν τοῦ μεθ' οὗ συνεβλήθη ὅπως περὶ αὐτὸς τὴν ἀντίστοιχον παροχὴν, ἥτοι τὴν χρῆσιν τῶν μαγαζείων, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπ' ὅσον ὁ ἐνάγων ἰσχυρίζεται ὅτι προσεκάλεσεν ἐγκλίρω; τὴν ἐναγομένην διὰ τοῦ διαχειριστοῦ τῆς νὰ

συντάξη αὐτῶ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον διὰ τὴν ἐπὶ τὸν συμφωνηθέντα χρόνον παροχὴν τῆς χρήσεως τῶν μαγαζείων καὶ αὕτη ἠρηθή ἀδικαιολογήτως, πρὸς δὲ ὅτι κατέστη ἀδύνατος τῇ ἐναγομένῃ ἢ ἐκτέλεσις τῆς τριαύτης ὑποχρεώσεώς της ἄτε στερηθείσης τῆς χρήσεως τῶν ἐν λόγῳ μαγαζείων δι' ἐκποιήσεως ἐκ μέρους δανειστοῦ τοῦ Ρουστὲμ Μπιστολάκη, ἕτινα περιστατικὰ δὲν ἀμφισβητοῦνται, οὐδ' ὑπὸ τῆς ἐναγομένης, προδηλῶς ἐγενήθη ὑπὲρ τοῦ ἐνάγοντος δικαίωμα ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀπὸ μέρους τῆς ἐναγομένης μὴ ἐκτέλεσιν τῆς προειρημένης συμβάσεως καὶ κατ' ἀκρίλουθιαν ἢ ὑπὸ κρίσει ἀγωγή τοιαύτην ἐπιδιώκουσα ἀποζημιώσιν, τυγχάνει νόμιμος καὶ ἐξεταστέα κατὰ τὸ πραγματικὸν αὐτῆς μέρος, ἀπορριπτέος δὲ πᾶς περὶ τοῦ ἐναντίου ἰσχυρισμὸς τῆς ἐναγομένης ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ τὴν μὴ τήρησιν τῶν ἀπαιτούμενων διατυπώσεων συντάξεως ἔγγραφου καὶ δημοσιότητος κατὰ τὴν σύστασιν ἑταιρίας τινὸς καὶ τὴν ἐκ τῆς ἑλλείψεως τούτων ἐπερχομένην ἀκυρότητα δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῶσι μόνον οἱ ἔχοντες συμφέρον τρίτοι κατὰ τῆς ἑταιρείας ὡς καὶ οἱ συνεταῖροι κατ' ἀλλήλων, οὐδόλως δὲ δικαιοῦνται οἱ τελευταῖοι οὔτοι νὰ προτείνωσι τὴν τοιαύτην ἀκυρότητα κατ' ἔναντι τρίτων δανειστῶν, οἷος ἐν προκειμένῳ παρίσταται ὁ ἐνάγων, κατὰ τὴν ρητὴν διατάξιν τοῦ άρθρου 35 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου. Ἐὰν ἄρα ἀληθεύωσι τὰ ἐν τῇ ἀγωγῇ ἐκτιθέμενα, ὅτι δηλαδή ὁ Ρουστὲμ Μπιστολάκης, ἐνεργῶν ὡς διευθυντῆς καὶ διαχειριστῆς ὁμορρυθμοῦ ἑταιρείας ἀπραξιζομένης ὑπὸ τῶν ἐναγομένων ὡς συνεταίρων, συμολόγησε μετὰ τοῦ ἐνάγοντος τὴν ἐν τῇ ἀγωγῇ συμφωνίαν, καλῶς ἢ ὑπὸ κρίσιν ἀγωγή ἀπευθύνεται κατ' αὐτῆς, καὶ ἂν δὲν ἐτηρήθησαν κατὰ τὴν σύστασιν αὐτῆς αἱ διατυπώσεις τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου, καὶ πᾶς περὶ τοῦ ἐναντίου ἰσχυρισμὸς αὐτῆς ἐ-

λέγεται μὴ νόμιμος καὶ ὡς κοινοῦτος ἀπορριπτέος.

Ἐπειδὴ λίαν ἐσφαλμένως τὸ πρωτόδικον Δικαστήριον ἀπέκλεισε τὸν ἐνάγοντα τοῦ μαρτυρικοῦ μέσου πρὸς ἀποδείξιν τῆς ἀμφισβητήσεως ὑπάρξεως τῆς ἐναγομένης ἑταιρίας διότι, ὁ ἐνάγων τυγχάνων ἀναμνησθητέως τρίτος, ἄτε μὴ μετασχὼν ὡς συμβαλλόμενος ἐν τῷ συναλλάγματι τῆς μεταξὺ τῶν ἐναγομένων ἑταιρίας, δύναται ν' ἀποδείξῃ τὴν ἑταιρίαν ταύτην διὰ παντὸς νομίμου ἀποδεικτικῶν μέσων καὶ διὰ μαρτύρων οὐδὲ εἶναι ὀρθὸν νὰ ζημιωθῇ οὕτως ἐκ τῆς ἀμελείας τῶν συνεταίρων τοῦ νὰ συντάξωσιν ἔγγραφον ἄλλως δὲ καὶ μεταξὺ ἀκόμη συνεταίρων τὸ καταστατικὸν ἔγγραφον ἀπαιτεῖται μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ βεβαιωθῇ ἢ ἐν φῶ χρόνῳ ἐγείρεται ἢ ἀμφισβητήσιν ὑπαρξίς τῆς ἑταιρίας καὶ νὰ ἀποδειχθῇ ἢ ὑποχρεωτικὴ ἰσχὺς τοῦ συνεταιρικοῦ συναλλάγματος ὡς πρὸς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἐξακολούθησιν τῆς ἑταιρίας. καθ' ὅτι ὅμως ἀφορᾷ τὰς εἰς τὸ παρελθὸν ἐπιχειρηθείσας συνεταιρικὰς πράξεις, δι' ἃς θεωρεῖται ὅτι ὑπῆρξε καὶ ὑφίσταται πραγματικὴ ἑταιρία, (Société de fait) τὰς πράξεις ταύτας δύνανται ν' ἀποδεικνύωσι κατ' ἀλλήλων καὶ αὐτοὶ οἱ συνεταῖροι δι' ὄλων τῶν νομίμων μέσων καὶ διὰ μαρτύρων ἐπιτρεπομένων κατὰ κανόνα ἐπὶ πάσης ἐμπορικῆς διαφορᾶς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου (Leon-Caen Ἐμπ. Δίκ. Τόμ. II § 168 καὶ ἐπόμεν). Δεκτὴ ἄρα τούτῳ τῷ λόγῳ ἢ ἔρρεισι μεταρρυθμιστέα δὲ καὶ ἐξαφανιστέα αἱ προσβαλλόμεναι ἀποφάσεις ἐπὶ τῷ τέλει, τοῦ νὰ ταχθῇ τὸ προσῆκον περὶ τῆς προεκτεθείσης ἀμφισβητήσεως θέμα εἰς θάρος τοῦ ἐνάγοντος, ἐπιτρεπομένου καὶ τοῦ μαρτυρικοῦ μέσου, καὶ ἐπιφυλασσομένου τοῦ Δικαστηρίου νὰ ἐκτιμήσῃ ἐν καιρῷ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος ὡς πρὸς τὸ ἐν λόγῳ θέμα ἐπικαλούμενα ἔγγραφα, ἕτινα μὴ ὄντα συντεταγμένα κατ' ἀποδεικτικὸν τύπον,

καὶ διὰ τοῦτο μόνον δικαστικῶν τεκμηρίων ἀξίαν ἔχοντα, δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει εἰμῆ ἐφ' ὅσον καὶ οἱ μάρτυρες, καὶ ἀφοῦ προηγουμένως τυχθῆ δι' ἀποφάσεως τὸ ἀποδεικτέον θέμα (ἄρθρ. 271 καὶ 270 Πολ. Δικονομίας).

Ἐπειδὴ καὶ τὴν ἐν τῇ ἀγωγῇ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιθεμένην συμφωνίαν τὴν συναφθεῖσαν μεταξὺ ἐνάγωντο; καὶ Ρουστέμ Μπιστολάκη ἐνεργουῦντο; ὡς διευθυντοῦ καὶ διαχειριστοῦ τῆς ἐναγομένης εταιρίας δέον ν' ἀποδείξῃ ὁ ἐνάγων καὶ διὰ μαρτύρων, ἅτε τῆς πράξεως οὔσης προδήλως ἐμπορικῆς, ἀφοῦ οἱ συμβαλλόμενοι, ἀναλαμβάνοντες τὴν ἐπιχείρησιν τῆς κατασκευῆς τῶν μαγαζιῶν, ἀπέβλεπον πρωτίτως εἰς τὸ ἐκ τοῦ ὕλικου τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς ἐργασίας τῶν ἐργατῶν κέρδος, καὶ ἐπομένως μεταρρυθμιστῆται καὶ κατὰ τοῦτο αἰ ἐκκαλούμεναι ἀποφάσει; ἀποκλείσασαι ἐσφαλμένως τὸ μαρτυρικὸν μέσον.

Ἄριθμ. 3 τοῦ 1908

Εἰσηγητῆς Ἰωάννης Σαουνάτσος

Ἄπροσπόριστον χρημάτιον ἀνηλίκων· τότε ἐκποιεῖται ὑπὸ τοῦ πατρὸς.

Ἐπειδὴ προκειμένου περὶ πράξεω; Χριστιανοῦ ἐν Κρήτῃ πατρὸς διοικουῦντο; τὴν περιουσίαν τῶν ἀνηλίκων τέκνων του, ἤτοι περὶ σχέσεω; τοῦ οικογενειακοῦ δικαίου, ἢ λύσει; τοῦ ἀνωτέρω ζητήματο; δέον ν' ἀναζητηθῆ εἰς τὰς διατάξει; τοῦ Ρωμῆικοῦ Δικαίου, ὅπερ ρυθμίζει τὰς δικαιολογικά; ταῦτα; σχέσει; ὡς ἀστικὸ; Νόμο; συμφώνω; πρὸ; τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10 Νόμου ἐφ' ὅσον δι' οὐδενοῦ νεωτέρου νόμου ἐρρυθμίσθησαν εἰσέτι παρ' ἡμῖν ἄλλω; τὰ τῆς πατρικῆ; ἐξουσίαι;.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς διατάξει; τοῦ Νόμου Σ. 8 § 4. 5. C (6. 6) Βασιλ. Μ. Β. Δ'. Ι) ὁ πατὴρ δὲν δύναται νὰ ἐκποιήσῃ ἢ ὑποθηκεύσῃ θάκνητα τῶν ἀνηλίκων

τέκνων του ἀπαρτίζοντα ἀπροσπόριστον αὐτῶν χρημάτιον, ὡ; ἐν προκειμένω, ἐκτὸ; ἂν τὸ χρημάτιον εἶναι βεβαρημένον διὰ χρεῶν- ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ παιδὸ; ἢ ἐκτελέσεω; κληροδοσιῶν, δι' αἰ; δὲν ἐπαρκεῖ ἡ πρόσδο; ὡ; καὶ ὅταν τὰ τοῦ χρηματίου πράγματα ὑπόκεινται εἰ; φθορᾶν ἢ ἡ συντήρησι; αὐτῶν ἀποβαίνει ἐπαχθῆ; καθῶ; καὶ ὅταν πρόκηται νὰ συστήσῃ προίκα ὑπὲρ τοῦ ἀνηλίκου. Ἐφ' ὅσον δὲ οὐδεμίαν ἐκ τῶν ἐξαιρετικῶν τούτων περιπτώσεων συντρέχει κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῆ; ἐν ἀρχῇ ἐκτεθείσης ἀγοραπωλησίας, ἀφοῦ οὔτε ἐκ τοῦ προσαγομένου συμβολαίου προκύπτει τὸ ταυστον, οὐδ' αὐτό; ὁ ἐνάγων ἐπικαλεῖται, ἢ ἐν λόγῳ ἀγοραπωλησία εἶναι ἀνίσχυρο; καὶ δὲν νομομοποιεῖται ὁ ἀγοραστή; ἐνάγων στηριζόμενο; ἐπὶ τοιαύτῃ; ἀκύρου δικαιοπραξία; ὅπως διεκδικήσῃ τὸ πωληθέν, διὸ δεκτῆ; ἀποβαίνει ἡ ἐφεσι; ἐξαφανιστέα ἢ ἐκκαλουμένη ἀπόφασι; καὶ ἀπορριπτέα ἢ ἐπίδικο; ἀγωγή;.

Ἄριθ. 4 τοῦ 1908

Εἰσηγητῆς Κ. Παπαδάκη;

Παρέμβασι; ἀπαράδεκτο; δυνάμει ἄρθρ. 152 Πολ. Δικ.

Ἐπειδὴ ὀρθῶ; τὸ πρωτόβαθμον Δικαστήριον διὰ τοῦ; ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆ; ἐκκαλουμένη; ἀποφάσεω; ἀναφερομένου; λόγου; εἰ; οὔ; ὡ; ὀρθοῦ; καὶ νομίμο; ἀναφέρεται καὶ τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ἀπεφῆκα; ὅτι δυνάμει τῆ; ἐφετῆ; καὶ σαροῦ; διατάξεω; τοῦ ἄρθρου 152 τῆ; ἡμετέρα; Πολ. Δικονομ. ἢ τοῦ νῦν ἐκκαλοῦντο; παρέμβασι; καὶ ἀποκρουομένη ὑπο τῆ; τοῦ ἐνάγοντο; καὶ ὑπὸ τῶν κληρονομῶν τοῦ ἀρχικῶ; ἐναγομένου ἦτο ἀπαράδεκτο; καὶ ὡ; τοιαύτῃ; ἀπορριπτέα, καὶ τὰ περὶ τοῦ ἐναντίου διὰ τῆ; ὑπὸ κρίσιν ἐφέσει; ὑποβαλλόμενα παράπονα ἐλέγχοντα; καὶ κρίνονται ἀβάσιμα· οὐδ' ἔχει σημεσίαν τινὰ τὸ γεγονὸ; ὅτι ὁ ἀρχικῶ; ἐνάγων καὶ

δικαιοπάροχος τοῦ παρεμβαίνοντος καὶ νῦν ἐκκαλοῦντος συνεπεία τοῦ θανάτου τοῦ ἀρχικῶς ἐναγομένου ἐγένετο ἐναγόμενος ἀπέναντι τοῦ παρεμβαίνοντος ὡς κληρονόμος τοῦ ἐνάγοντος, καὶ δὲν ἠδύνατο ἕνεκα τούτου νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν δίκην κατὰ τῶν λοιπῶν συγκληρονόμων, τὸν ἀντίον μάλιστα καὶ τὴν δίκην κατὰ τῶν λοιπῶν συγκληρονόμων διατάξεις αὐτοὺς ἀναλογοῦντα μερὶ διαέκτῆς ἐπιδίκου ἀπαίτησεως ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ ἡ συναίνεσις τοῦ καθ' ὃ ἐναγομένου καὶ ἀντιδίκου πλέον τοῦ παρεμβαίνοντος καθ' ὃ μέρος ἐκληρονόμησε τὸν ἀρχικὸν ἐναγόμενον, ἥτο ἀναγκαία πρὸς ἐξακολουθήσιν τῆς δίκης ἐκ μέρους τοῦ δικαιοδόχου τοῦ ὡς κυρίου διαδίκου.

Ἐπειδὴ οὐχὶ ὀρθῶς ὁ ἐκκαλῶν παραπονεῖται ὅτι τὸ πρῶτόθαθμον Δικαστήριον διὰ τῆς προτελευταίας σκέψεως τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως ἀπεφάνετο τὴν ἐκχωρηθεῖσαν αὐτῷ ἀγωγὴν κατηρηγμένην, ἐν ᾧ δὲν συνέτρεχεν οὐδεὶς λόγος πρὸς κατήρησιν αὐτῆς, οὔτε εἶναι ἀκριβές ὅτι ὠμολόγησε διὰ τῶν προτάσεων καὶ ἀνεγνώρισεν ἐξωφλημένην τὴν ἐπίδικον ἀπίτησιν, διότι τὸ πρῶτόθαθμον Δικαστήριον διὰ τῆς προτελευταίας σκέψεώς του ἐστηρίχθη οὐχὶ εἰς ὁμολογίαν τοῦ παρεμβαίνοντος καὶ νῦν ἐκκαλοῦντος, ἀλλ' εἰς τὰς διὰ τῶν ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου 1907 προτάσεων τοῦ ἐνάγοντος (δικαιοπαρόχου τοῦ παρεμβαίνοντος καὶ νῦν ἐκκαλοῦντος) καὶ τῶν κληρονόμων τοῦ ἐναγομένου γενομένας ὁμολογίας, δι' ὧν ὁμολογιῶν τῶν ἀναγνωρίζουσιν ἀμφοτέρω τὰ διάδικα μέρη τὴν ἐπίδικον ἀπαίτησιν ὡς ἐξωφληθεῖσαν μετὰ τὴν ἐγερσιν τῆς ἀγωγῆς· οὐδὲ δικαιοῦται ἄλλως τε ὁ νῦν ἐκκαλῶν νὰ παραπονεθῇ διὰ τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως, οὔτε ν' ἀκουσθῇ τὸ παράπονόν του τοῦτο νῦν εἶναι δυνατόν, ἐφ' ὅσον ἡ παρέμβασίς του ἐκρίθη ἀπαράδεκτος ὑπὸ τοῦ πρῶτοβάθμου Δικαστηρίου, κρίνεται δὲ ὡς τοιαύτη καὶ ὑπὸ

τοῦ Δικαστηρίου τούτου,

Ἐπειδὴ ἀπορριφθείσῃ τῆς παρεμβάσεως τοῦ νῦν ἐκκαλοῦντος ὡς ἀπαράδεκτου ὑπὸ τοῦ πρῶτοβάθμου Δικαστηρίου, ὀρθῶς ἀπερρίφθη καὶ ἡ περὶ κύρους τῆς κατασχέσεως ἀγωγῆ, διότι ἡ περὶ κύρους κατασχέσεως ἀγωγῆ προϋποθέτει τὴν ὑπαρξιν ἀγωγῆς, ἥτις ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ παρέμβασίς.

Ἄριθμ. 5 τοῦ 1908

Εἰσηγητῆς Ἰ. Σαουνάτσος

Ἡ πληρὴ ζουσιότης πάυει ἅμα τῷ πέρατι τῆς δίκης παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐδόθη.

Ἐφῆσις κατ' ἀποφάσεως ὀριστικῆς μετὰ δόσιν ὄρκου· τότε ἄρχεται ἡ προθεσμία αὐτῆς.

Ἐπειδὴ δέον ν' ἀπέχῃ τὸ Δικαστήριον νὰ δικάσῃ ὡς πρὸς τὴν ἐκ τῶν ἐφεσιβλήτων Μουντιχέν Κουρταγαδοπούλαν χήραν Τσελεπῆ Ὀτουσμπιράκη μὴ κλητευσθεῖσαν, οὐδὲ ἀποδεικνύει νόμιμον αὐτῆς κλητευσιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 2369 ἐπίδοτήριον ἐξ οὗ προκύπτει ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἐφετηρίου καὶ τῆς πρὸς ρωζήτησιν κλήσεως πρὸς τὸν ἐν τῇ πρῶτοδίκῳ δίκῃ πληρεξούτιν αὐτῆς δικηγόρον Κ. Φούμην, διότι ἡ πληρεξουσιότης τούτου ἔπαυεν ἅμα τῷ πέρατι τῆς πρῶτοδίκου δίκης, δὲν προσάγεται δὲ ἀπόδειξις ὅτι ὁ δικηγόρος οὗτος ἔχει τὴν νόμιμον ἐκ μέρους τῆς ἐφεσιβλήτου πληρεξουσιότητα ὅπως λαμβάνῃ δικόγραφα.

Ἐπειδὴ ἡ περὶ ἐκπροθέσμου τῆς ἐφέσεως ἔνστασις τοῦ ἐφεσιβλήτου Σερίφ Ὀτουσμπιράκη διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 758 (1907) ὀριστικῆς ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς δόσεως τοῦ ἐν αὐτῇ ὄρκου ἀποφάσεως ἀπορριπτέα κρίνεται ὡς μὴ βῆσιμος, καθόσον ἐπὶ ἀποφάσεων ὀριστικῶν καθιστημένων μετὰ τὴν δόσιν ὄρ-

κου καὶ ἐὰν αὐταὶ προσκοινοποιήθησαν, ἢ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία δὲν ἄρχεται ἢ ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν δόσιν τοῦ ὄρκου κοινοποιήσεως τοῦ περὶ τούτου πρακτικοῦ, διότι μόνον ἀπὸ τῆς δόσεως τοῦ ὄρκου ἄρχεται ἡ ὀριστικότητα τῆς ἀποφάσεως· καὶ δὲ δύναται νὰ νοηθῇ ὅτι ἤρξατο ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία κατὰ τῆς προμνησθείσης 758 τοῦ 1907 ἀποφάσεως πρὸ τῆς ἐξόδου τοῦ ὄρου ἐξ οὗ ἤρτηται ἡ ὀριστικότητα αὐτῶν. Ἐφ' ὅσον δὲ ὁ ἐφεσιβλήτο, δὲν ἰσχυρίζεται ὅτι ἐκοινοποίησε τὸ πρακτικὸν τῆς ὀρκοδοσίας, ἢ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία οὐδ' ἤρξατο κἂν μὴ ἀνεπληρωμένης τῆς τοιαύτης κοινοποιήσεως διὰ τῆς κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὄρκου παρουσίας τοῦ διαδίκου καθ' οὗ αὕτη, ὡς δὲν ἀνεπληροῦται ἢ μὴ κοινοποιήσῃς τῶν ὀριστικῶν ἀποφάσεων ἐκ τῆς κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν παρουσίας τῶν διαδίκων, κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 582 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθ. 9 τοῦ 1908

Εἰσηγητὴς Π. Ταταράκης

Ἐπὶ δίκης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀρμόδιον τὸ ἐκδὸν τὴν ἐκτελουμένην ἀπόφασιν Δικαστήριον ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς συνδυασμένας διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 316, 319, 340 καὶ 367 τῆς Παλ. Πολ. Δικονομίας τοῦ 1880 ἰσχυροῦσας καὶ νῦν δυνάμει νόμου μεταγενεστέρου τῆς νέας Πολ. Δικονομίας καταργήσαντο· τὸ περὶ ἐκτέλεσεως τμημα αὐτῆς καὶ ἐπαναγαγόντος εἰς ἰσχὺν τὰς διατάξεις τοῦ βιβλίου Ε' περὶ ἐκτέλεσεως ἀποφάσεων τῆς Πολ. Δικονομίας τοῦ 1880, τὰ Πρωτοδικεῖα εἰσὶν ἀρμόδια πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἰδίων ἀποφάσεων των ὡς καὶ ἐκείνων τῶν Ἐφετείων ἀνεξαρτήτως· τοῦ δι' αὐτῶν ἐπιδικαζομένου ποσοῦ, πᾶσα δὲ δυ-

σχερεῖα προκύπτουσα κατὰ τὴν ἀναγκαστικὴν αὐτῶν ἐκτέλεσιν αἴρεται ὑπ' αὐτῶν, κατὰ ταῦτα δὲ ἡ ὑπὸ κρίσιν ἀνακοπὴ τοῦ ἐφεσιβλήτου ἀπευθυνομένη κατ' ἐπιταγῆς τοῦ ἐκκαλοῦντος ὁρώσης τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 498 τοῦ 1904 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χανίων καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 2 τοῦ 1907 ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Κρήτης καὶ δυνάμει τῶν ἀποφάσεων τούτων γενομένης, ὀρθῶς καὶ νομίμως ἡγέρθη ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Χανίων ἀνεξαρτήτως τοῦ διὰ τῶν ἐκτελουμένων τούτων ἀποφάσεων ἐπιδικαζομένου καὶ δι' αὐτῆς αἰτουμένου πρὸς πληρωμὴν ποσοῦ, μόνου ἀρμοδίου κατὰ Νόμον τυγχάνοντος πρὸς ἄρσιν καὶ διάλυσιν πάσης ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τούτων ἀναφύσεως δυσχερείας, καὶ παντὸς κατὰ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐφεσιβλήτου παρεμβληθέντος ἐμποδίου, νόμος δ' ἀβάσιμος ἐστὶν ἡ περὶ ἀναρμοδιότητος τοῦ Δικαστηρίου τούτου λόγῳ ποσοῦ ἔνστασις τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ ὀρθῶς τὸ Πρωτοδικεῖον Δικαστήριον διὰ τῆς ἐκκαλουμένης αὐτοῦ ἀποφάσεως ἀπέριψεν αὐτὴν ὡς τοιαύτην.

Ἄρθ. 10 τοῦ 1908

Εἰσηγητὴς Ἄριστ. Ἀλεξάνδρου.

Εἰδικὴ ἐντολὴ πρὸς συνομολόγησιν ἴδανείου ἀμφισβήτησις αὐτῆς. Τίνα βαρύνει ἡ ἀπόδειξις.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐκκαλουσῶν αἱ Μαριέτα καὶ Ἐλένη Συρμελῆ προβάλλουσιν ὅτι οὐδεμίαν ἐντολὴν εἰδικὴν εἶχον δώσει τῷ ἐτέρῳ ἐκκαλοῦντι Γεωργίῳ Α. Συρμελῆ ὅπως καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν συνάψῃ τὸ ἐν τῇ ἀγωγῇ δάνειον μετὰ τοῦ ἐνάγοντος ἐφεσιβλήτου, οὗτος ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ κεκυρωμένον ἀντίγραφο τοῦ πληρεξουσίου συμβολαίου δυνάμει τοῦ ὀ-

ποίου παρέστη ὡς πληρεξούσιος τῶν μνησθεισῶν ἐκκαλουσῶν κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ μνησθέντος δανείου ὁ Γεώργιος Σουρμελῆς, διότι ἐκ μὲν τοῦ προσαγομένου δανειστικοῦ Συμβολαίου ὑπ' ἀριθ. 3034 τοῦ 1885 δὲν ἀποδεικνύεται ἡ εἰδικὴ πληρεξουσιότης τοῦ Γ. Σουρμελῆ διὰ τὸ συνολογθῆναι τοῦτο δάνειον, αἱ ἐκκαλοῦσαι δὲ διὰ τῆς ἐφσεύσεως των ἐπιφυλασσόμεναι παντὸς δικαιώματός των κατὰ τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως καὶ διὰ τῶν προτάσεων των κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἀρνούμεναι καὶ ἀποκρούσαι πάντα ἰσχυρισμὸν, ἔνστασιν ἢ αἴτησιν τοῦ ἐφσειβλήτου προδήλως ἠρνοῦντο καὶ τὸ ἔγκυρον τοῦ δανείου ἔφ' οὗ στηρίζεται ἡ ἀγωγή. Εἶνε δὲ ἀποδεικτέα ἡ πληρεξουσιότης αὐτῆς ἡ εἰδικὴ ὑπὸ τοῦ ἐφσειβλήτου, διότι τὸ κύρος τοῦ ἐν τῇ ἀγωγῇ δανείου ὡς πρὸς τὰς μνησθείσας ἐκκαλούσας ἀποτελεῖ ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν τῆς δικαζόμενης ἀγωγῆς των καὶ μέρος τῆς βάσεως αὐτῆς, ἥτοι τὴν παθητικὴν νομιμοποίησιν τῶν ἐκκαλουσῶν ἣν ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ οὗτος ἀρνούμενην ὑπ' ἐκείνων. Εἶ καὶ ἠδύνατό τινες νὰ εἴπωσιν ὅτι, ἀφοῦ τὸ συμβόλαιον τοῦ δανείου τὸ ἐν τῇ ἀγωγῇ προσήχθη ἀπὸ τῆς πρώτης συζήτησεως τῆς τε πρωτοδίκου καὶ τῆς κατ' ἐφσεσιν, ἐφ' οὗ καὶ ἐστηρίχθη ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις, ἀναφέρεται δ' ἐν αὐτῷ ὅτι τὸ πληρεξούσιον δυνάμει τοῦ ὁποίου παρέστη ὁ ἐκκαλὼν Σουρμελῆς ὡς πληρεξούσιος τῶν λοιπῶν ἐκκαλουσῶν συνετάχθη ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Συμβολαιογράφου τοῦ συντάξαντος τὸ ἐν τῇ ἀγωγῇ δανειστικὸν Συμβόλαιον, δὲν ἠμφισβητήθη δὲ παντάπασιν τὸ κύρος τοῦ δανειστικοῦ τούτου συμβολαίου κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ὑπὸ τῶν μνησθεισῶν ἐκκαλουσῶν, οὔτε ἠρνήθησαν αὐταὶ τὸ παρῆσαν τὴν ὑπαρξίν τὴν νόμιμον τοῦ ἐν τῷ συμβολαίῳ τούτῳ δανείου, ὁ ἰσχυρι-

σμός των ἤδη περὶ ἀκυρότητος τοῦ δανείου τούτου ὡς πρὸς αὐτὰς ἐλλείψει δῆθεν πληρεξουσιότητος εἰδικῆς τοῦ ἐτέρου ἐκκαλοῦντος Γ. Σουρμελῆ ἐστὶν ἀπαράδεκτος κατὰ τὴν βίασμον περὶ τούτου ἔνστασιν τοῦ ἐφσειβλήτου μὴ προταθεῖς κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκρόατηρίου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ ἀπορριπτέος.

Ἄριθ. 12 τοῦ 1908

Εἰσηγητῆς Ι. Σαουνάτσος

Δεδουλεωμένη προσωπικὴ σύνταξις μεταβαίνει εἰς τοὺς κληρονόμους.

Ἐκπτώσις τοῦ δικαιώματος συντάξεως τῆς παλαιᾶς χωροφυλακῆς λόγω μεταναστεύσεως ἢ ἀπωλείας τῆς ἰθαγενείας.

Ἐπειδὴ οἱ ἐνάγοντες, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀγωγῆς των, ἠτήσαντο νὰ ὑποχρεωθῇ τὸ ἐναγόμενον ταμεῖον νὰ πληρώσῃ αὐτοῖς τὴν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1897 μέχρι Ἰουλίου 1905 μηνιαίαν σύνταξιν τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν ὑπ' αὐτῶν κληρονομηθεῖσαν Γιλτιζὲν χήραν Σαλῆ Ἀρναουτῆ τῆς ὁποίας τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα ἀνεγνωρίσθη νομίμως ὑπὸ τῆς προκατόχου Γενικῆς Διοικήσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου τότε Γενικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπομένως δὲν πρόκειται περὶ δικαιώματος πρὸς σύνταξιν, ὅπερ, ὡς πρωτοπικόν, δὲν μεταβιβάζεται, ἀλλὰ περὶ καθυστερουμένων συντάξεων, κεκτημένων ἤδη ὑπὸ τῆς κληρονομηθείσης καὶ ἀποτελουσῶν μέρος τῆς κληρονομικῆς αὐτῆς περιουσίας, ἀπορριπτέος ἄρα ὁ ἐναντιος ἰσχυρισμὸς τοῦ ἐναγομένου καὶ ἐφσειβλήτου.

Ἐπειδὴ τὸ ἐναγόμενον ἰσχυρίσθη ἐγκλίτως διὰ τῆς ἀπολογίας του, ὅτι καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ Γιλτιζὲ χήρα Σαλῆ

'Αρναουτάκη είχε αναγνωρισθῆ νομίμως συνταξιούχος πρὸ τοῦ 1897, ἀπώλεσε τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὰς καθυστερηθείσας αὐτῇ μέχρι τοῦ 1905 συντάξεις, καὶ συνεπῶς οὐδὲν δικαίωμα ἀπέκτησαν καὶ οἱ νῦν ἐνάγοντες ὡς κληρονόμοι τῆς, διότι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 394 Νόμου ἤτοι μετὰ τὴν 2 Αὐγούστου 1901 ἐξεπατριεῖσθαι μεταναστεύσασα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δεόν νὰ ταχθῆ ἢ προσήκουσα ἀποδείξεις καὶ περὶ τοῦ θέματος τούτου ὅπερ ἐσφαλμένῳ ἐξέλαβε τὸ πρωτοδικεῖον ὡς ὁμολογηθῆν χαρακτηρίσιν τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἐπὶ προθέσει πλινυστήσεως προσωρινῆν μετάβασιν ὡς μετανάστευσιν, διότι ἀληθῶς, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 3 ἐδ. γ'. § 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 394 Νόμου, οἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ ἀποβαλόντες τὴν Κρητικὴν Ἰθαγενεῖαν, εἴτε ἐκπατριεθέντες, δὲν δικαιούνται νὰ λάβωσιν τὰς συντάξεις των ἀπὸ τὸ ταμεῖον τῶν Συντάξεων τῆς παλαιᾶς χωροφυλακῆς, δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ συνυπάρξωσι καὶ τὰ δύο περιστατικὰ, ἤτοι ἀπώλεια τῆς Κρητικῆς Ἰθαγενείας καὶ ἐκπατριεσμὸς, ἀλλ' ἀρκεῖ, κατὰ τὴν κρατήσασαν γνώμην τοῦ Δικαστηρίου, καὶ μόνον τὸ ἕτερον τούτων, τοῦ νόμου ἐνοήσαντος νὰ ἐπιφέρει στέρησιν εἰς τοὺς συνταξιούχους ταύς μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ μεταβάλλοντος τὴν Κρητικὴν Ἰθαγενεῖαν, ἢ ἐκπατριεζομένους. Εἰ καὶ κατ' ἀσθενεστέραν γνώμην, ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου προκύπτει σαφῆς ἡ ἔννοια αὐτοῦ, καθ' ἣν δεόν νὰ συνυπάρξωσιν ἡ ἀπώλεια τῆς Κρητικῆς Ἰθαγενείας καὶ ὁ ἐκπατριεσμὸς καὶ ἐπομένως μὴ ἰσχυριζομένου τοῦ ταμείου, προσέτι ὅτι ἡ εἰρημένη Γιλτικῆ χήρα Σελῆ Ἀρναουτάκη μετέβαλε τὴν Κρητικὴν Ἰθαγενεῖαν αὐτῆς ὁ προεκτεθεὶς ἰσχυρισμὸς αὐτοῦ περὶ μεταναστεύσεως τῆς συνταξιούχου Γιλτικῆς εἶνε ἀλυσιτελής ὡς διατυπύεται καὶ ἔδει νὰ ἀπορριφθῆ ὡς νόμῳ ἀπαράδεκτος.

Ἀπόφ. 16 τοῦ 1908.

Εἰσηγητὴς Π. Ταταράκης.

Κοινοποιήσεις ἀποφάσεως· παῖται χρήζουσι ταύτης.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐπικρατεστέραν γνώμην τοῦ Δικαστηρίου τούτου οὐχὶ πᾶσα ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου δεῖται κοινοποιήσεως τοῖς διαδίκοις, ἀλλὰ μόνον ἡ περιέχουσα διατάξεις χρηζούσας ἐκτελέσεως ἢ ἐκκαλουμένη ὅθεν ὑπ' ἀριθμ. 662 τοῦ 1907 ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου Χανίων ὡς ἀκυροῦσα ἀπλῶς τὴν γεινομένην συζήτησιν οὐδὲ μὴ ἐχρηζε κοινοποιήσεως, ἅτε μὴ περιέχουσα διατάξιν ἐκτελέσεως δεομένην, καὶ ὀρθῶς τὸ πρωτόδικον Δικαστήριον προέβη εἰς νέαν τῆς ὑποθέσεως συζήτησιν ἐρήμην τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ κοινοποιηθῆ ἢ τὴν προηγουμένην συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀκυροῦσα ἀπόφασις, ἀβάσιμον δ' ἐστὶ τὸ ἐναντίον περὶ τούτου παράπονον τοῦ ἐκκαλοῦντος εἰ καὶ ἀμφιβάλλων ἡδύνατό τις εἰπεῖν ὅτι ἐκ τῆς γενικότητος τοῦ ἄρθρου 139 τῆς Πολ. Δικονομίας ἔχοντος ἐπὶ λέξει ὡς ἐξῆς «κλήσεις δικόγραφα ὡς καὶ ἀποφάσεις ἄνευ οὐδεμιᾶς δικστολῆς τοῦ δικτακτοῦ αὐτῶν, κοινοποιούνται τῆς διαδίκου» συνάγεται ὅτι ἐστὶν ὑποχρεωτικὴ ἡ κοινοποιήσις πάσῃ ἀδικρίτῳ ἀποφάσει τοῖς διαδίκοις, οὐκ ὀρθῶς δὲ τὸ πρωτόδικον Δικαστήριον προέβη ἐρήμην τοῦ ἐκκαλοῦντος εἰς νέαν τῆς ὑποθέσεως συζήτησιν χωρὶς νὰ ἔχῃ κοινοποιηθῆ τῷ ἐκκαλοῦντι ἢ εἰρημένη ὑπ' ἀριθμ. 662 τοῦ 1907 ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου Χανίων ἢ ἀκυρώσασα τὴν προηγηθεῖσαν συζήτησιν καὶ βάσιμον ἐστὶ τὸ ἐναντίον περὶ τούτου παράπονον τοῦ ἐκκαλοῦντος.

Ἐπειδὴ οὔτε κατὰ τὴν παλαιὰν οὔτε κατὰ τὴν νέαν Δικονομίαν ὑποχρεοῦται τὸ Δικαστήριον νὰ διατάσῃ ἀποδείξεις περὶ τοῦ ἐὰν ὁ περιστάμενος ὡς πληρεξούσιος δικηγόρος διαδίκου τινός κατὰ τὴν συζή-

τησιν, μὴ προσάγων δὲ τὸ ἀποδεικνύον τὴν πληρεξουσιότητα ταύτην προσήκον συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον εἶναι ὄντιο; τοιοῦτος, ἀβάσιμος; δ' ἐστὶ κατὰ νόμον ὁ ἐναντίος περὶ τούτου λόγος τῆς ἐφέσεως.

Ἐπειδὴ ἄλλως ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει τὸ πρωτόδικον ὀικαστήριον διὰ τῆς ἐκκαλουμένης ὑπ' ἀριθ. 662 τοῦ 1907 ἀποφάσεώς του δὲν ἐδίκασεν ἐρήμην τοῦ ἐκκαλοῦντος; τὴν ὑπὸ κρίσιν ἀνακοπήν ἀλλ' ἠκύρωσε μόνον τὴν γενομένην συζήτησιν, μὴ ἐμφανισθέντος; δὲ τοῦ ἐκκαλοῦντος; οὔτε αὐτοπροσώπως οὔτε διὰ πληρεξουσίου προσάγοντος; πληρεξούσιον ἀποδεικνύον τὴν πληρεξουσιότητα ταύτην νομίμως κατὰ τὸ ἄρθρον 97 τῆς Πολ. Δικονομίας; καίπερ νομίμως κληθέντος; πρὸς συζήτησιν ὁρθῆς; καὶ νομίμως τὸ Πρωτοδικεῖον Χανίων διὰ τῆς ἐκκαλουμένης; ἐτέρας; αὐτοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1189 τοῦ 1907 ἀποφάσεώς; του, δικάζον ἐρήμην τοῦ ἀνακόπτοντος; ἀπέριψεν ὡς ἀπαράδεκτον τὴν ὑπὸ κρίσιν ἀνακοπήν τοῦ ἀνακόπτοντος; συμφώνως; πρὸς τὸ ἄρθρον 491 τῆς Πολ. Δικονομίας; ὅπερ ἔχει ἐφαρμογήν καὶ ἐπὶ τῶν ἀνακοπῶν κατὰ τῶν τῆς ἐκτελέσεως; πράξεων, ἐξομοιμένων πρὸς ἀγωγήν. ἀβάσιμα δ' εἰσὶ τὰ ἐναντία περὶ τούτου παράπονον τοῦ ἐκκαλοῦντος; καθόσον ἔνα γένηται δεκτὸς ἐνώπιον δικαστηρίου πρὸς παράστασιν καὶ ἀντιπροσώπευσιν διαδίκου τινὸς ἐν τῇ δίκῃ πληρεξούσιος; δικηγόρος; δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχη διορισθῆ τοιοῦτος; διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου; ἀλλ' ὀφείλει καὶ νὰ προσάγῃ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τὸ ἀποδεικνύον τὴν πληρεξουσιότητα ταύτην ἔγγραφον συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 97 τῆς Πολ. Δικονομίας; οὐδὲ δύναται νὰ θεωρηθῆ γνωστὴ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Χανίων ἡ τοιαύτη πληρεξουσιότης; τοῦ δικηγόρου Γ. Δασκαλογιάννη; διότι οὔτος ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Χανίων παρέστη ἄλλοτε ὡς; πληρεξούσιος; δικηγόρος; τοῦ ἐκκαλοῦντος; ἐν ἄλλαις; αὐτοῦ δίκαις; μετ' ἄλλων; προσώπων, καθ' ἃς; προσ-

ήγαγε τὸ ἀποδεικνύον τὴν πληρεξουσιότητα αὐτοῦ ταύτην πληρεξούσιον ἔγγραφον, ὡς; ἀληθῶς; ἰσχυρίζεται καὶ ὡς; ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν κατατιθεμένων ὑπ' ἀριθμ. 720 τοῦ 1900, 749 τοῦ 1904 καὶ 1116 τοῦ 1905; πρακτικῶν τοῦ Πρωτοδικείου Χανίων; καθόσον ἄλλοι δικασταὶ ἀπετέλουν τότε τὸ Πρωτοδικεῖον Χανίων; καὶ ἄλλοι κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως; ταύτης; οὐδ' εἶναι δυνατόν νὰ γνωρίζωσιν οἱ δικασταὶ οἱ ἀποτελοῦντες; ἐν Δικαστήριον; τίνας; δίκαι; συναζητήθησαν καὶ ἐξεδικάσθησαν παρὰ τοῦ Δικαστηρίου; τούτου; κατὰ τὸν χρόνον; τῆς; λειτουργίας; αὐτοῦ; καὶ τίνα; ἔγγραφα; κατατέθησαν ὑπὸ τοῦ διαδίκου; ἀλλὰ καὶ γνωστὸν τῷ Δικαστηρίῳ; ἐὰν ἀπέτελει τὸ γεγονός; τούτο; οὐδεμίαν; ἰσχύον; δύναται νὰ ἔχη; τούτο; ἐναντι; τῆς; ἐπιτακτικῆς; διατάξεως; τοῦ; ἀρθρου; 97; τῆς; Πολ. Δικονομίας; καθ' ἣν; ὀφείλει ὁ; παριστάμερος; ἐν; τινι; δίκῃ; ὡς; πληρεξούσιος; τινος; νὰ; προσάγῃ; παραχρῆμα; καὶ; τὸ; ἀποδεικνύον; τὴν; πληρεξουσιότητα; ταύτην; συμβολαιογραφικὸν; ἔγγραφον; ἐν; κεκυρωμένῳ; ἀντιγράφῳ.

Ζητοῦμαι συγγνώμην παρὰ τῶν συνδρομητῶν τοῦ «Νομ. Παραρτήματος» διότι ἔνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς μας καθυστέρησεν ἡ ἐκδοσις αὐτοῦ. Σήμερον ἀποστέλλονται αὐτοῖς τὰ τρία φύλλα τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, πᾶσα δὲ προσπάθεια θέλει καταβληθῆ ὅπως ἐντὸς τοῦ μηνὸς τούτου δημοσιευθῶσι τὰ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου καὶ τοῦ τρέχοντος.

Τύποις «Νέας Ἐρεῦνης». — Χανία.